

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **Ł. S.**

oskarżonego z art. 300 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 lutego 2017 r.,

skargi pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego,

na wyrok sądu odwoławczego – Sądu Okręgowego w T.,

z dnia 28 września 2016 r., sygn. akt II Ka .../16,

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w B.,

z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt II K .../15,

na podstawie art. 539e § 2 *in princ* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić skargę;**
- 2. obciążyć PZU Spółkę Akcyjną w W. kosztami sądowymi postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Prokurator oskarżył Ł. S. o to, że „w okresie od dnia 9 czerwca 2014 roku do dnia 21 lipca 2014 roku w Ż. działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, będąc dłużnikiem PZU S.A. w łącznej kwocie 418 095,00 zł tytułem wymagalnego roszczenia zwrotnego na podstawie art. 43 Ustawy z

dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013, Nr 392, tekst jednolity, z późniejszymi zmianami), wynikającego z wypłaty przez PZU S.A. ubezpieczonemu Z. H. tejże kwoty jako odszkodowania z tytułu ubezpieczenia OC na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w N. z dnia 5 lipca 2013r., sygn. I C .../11, działając w celu udaremnienia wykonania mogącego zapaść w tej sprawie przyszłego orzeczenia Sądu, udaremnił zaspokojenie swojego wierzyciela PZU. S.A. w ten sposób, że zbył zagrożone zajęciem składniki swego majątku, a to:

- w dniu 9 czerwca 2014 roku w Ż. zbył w drodze sprzedaży aktem notarialnym Repertorium A nr [...] sporządzonym w Kancelarii Notarialnej D. Ł. nieruchomość położoną we wsi D., opisaną w § 1. tego aktu notarialnego za kwotę 70 000 zł,
- w dniu 9 lipca 2014 roku w Ż. będąc współnikiem Spółki Ż. Sp. z o.o. zbył w drodze umowy sprzedaży podpisanej w Kancelarii Notarialnej w Ż. 100 udziałów w tejże Spółce o wartości nominalnej 50 zł każdy za kwotę 5000 zł D. Ł.,
- w dniu 21 lipca 2014 roku w Ż. zbył w drodze sprzedaży aktem notarialnym Repertorium A nr [...] sporządzonym w Kancelarii Notarialnej D. Ł. nieruchomości położone we wsi B., opisane w §1 punkt I. tego aktu notarialnego za kwotę 85 000 zł, nieruchomości położone we wsi R., opisane w §1 punkcie II. tego aktu notarialnego za kwotę 65 000 zł,
- w dniu 21 lipca 2014 roku w Ż. zbył w drodze sprzedaży aktem notarialnym Repertorium A nr [...] sporządzonym w Kancelarii Notarialnej A. Ł. nieruchomości położone we wsi B., opisane w § 1. tego aktu notarialnego za

kwotę 45 000 zł, tj. o przestępstwo z art. 300 § 2 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k.”.

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt II K .../15,

1. uznał Ł. S. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 300 § 2 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 300 § 2 k.k. wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30.06.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata.
3. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 20 zł,
4. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził od oskarżonego kwotę 270 000 zł tytułem naprawienia szkody na rzecz PZU S.A.,
5. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz PZU S. A. kwotę 885,60 zł tytułem kosztów pełnomocnictwa oskarżyciela posiłkowego,
6. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 480 zł.

Apelacje złożyli: obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok w całości, oraz oskarżyciel posiłkowy, który zaskarżył wyrok w części obejmującej pkt. 4 i 5.

Obrońca zarzucił obrazę „a) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego Ł. S., w zakresie w jakim nie

przyznał się on do zarzucanego mu czynu, z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania i przez to uznanie, że są one niewiarygodne, podczas gdy znajdują one, wbrew stanowisku Sądu I instancji, swoje oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym; b) obrazę art. 410 k.p.k. poprzez całkowite pominięcie przy analizie i ocenie materiału dowodowego istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wynikających z zalegającego w aktach sprawy aktualnego harmonogramu spłat datowanego na 22 grudnia 2011 r., jak również pisma z dnia 24 listopada 2015 r.; c) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż oskarżony Ł. S. od początku działał z zamiarem pokrzywdzenia PZU S.A. i tym samym dopuścił się zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, podczas gdy nie tylko pokrzywdzony był wierzycielem oskarżonego, a pieniądze uzyskane ze sprzedaży przedmiotów majątkowych oskarżony przeznaczył na spłatę innych posiadanych przez siebie długów, co doprowadziło do bezpodstawnego skazania oskarżonego za przestępstwo określone w art. 300 § 2 k.k.”. Podnosząc powyższe, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy w T., wyrokiem z dnia 28 września 2016 r., sygn. akt II Ka .../16, uwzględniając apelację obrońcy oskarżonego, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Skargę na wyrok Sądu odwoławczego (dalej – skarga na wyrok) złożył pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego PZU S.A. zarzucając „obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 437 § 2 k.p.k. poprzez jego błędne zastosowanie, a w konsekwencji uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

Sądowi Rejonowemu w B., w sytuacji gdy apelacja obrońcy oskarżonego Ł. S. nie dała podstaw do wyżej wymienionego rozstrzygnięcia, a co najważniejsze nie ma konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości”. Skarżący się wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi prokurator wniósł o „nieuwzględnienie skargi”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Uwzględnienie zarzutu obrazy art. 7 i 410 k.p.k., ze skutkiem w postaci błędu w ustaleniach faktycznych doprowadziło Sąd Okręgowy do wniosku, że konieczne jest przeprowadzenie w całości przewodu sądowego, w tym – dowodów wskazanych w pisemnych motywach uzasadnienia. Zdaniem Sądu, nie można było bowiem uznać, że oskarżony wyzbył się mienia, które było zagrożone zajęciem, natomiast jego zachowanie należy rozpatrywać przez pryzmat innego przepisu ustawy (art. 302 § 1 k.k.), ale po dokonaniu w tym zakresie nowych ustaleń.

Skarga na wyrok Sądu odwoławczego podniosła zarzut naruszenia art. 437 § 2 k.p.k., który umotywowowała jednak w ten tylko sposób, że „materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie, opisany w treści uzasadnienia Sądu I instancji wskazuje, iż oskarżony jest winny zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów (...), okoliczności popełnienia przestępstwa zostały w sposób jasny i rzetelny wykazane w toczącym się postępowaniu (...), a Sąd Rejonowy przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe i wyciągnął z niego logiczne i jednoznaczne wnioski” (s. 3 skargi).

Tymczasem wykluczone jest skuteczne żądanie przez skargę, aby Sąd Najwyższy ponownie, samodzielnie ocenił, czy zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona czynu z art. 300 § 2 k.k., doszedł do odmiennych

wniosków i z tego powodu uchylił zaskarżony wyrok. Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę nie tylko w granicach zaskarżenia, ale i podniesionych zarzutów (art. 539f k.p.k. w zw. z art. 536 k.p.k.). Ich zbiór określony jest dyspozycją art. 539a § 3 k.p.k. Rozpoznanie skargi ogranicza się zatem do zbadania, czy zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 k.p.k., albo sąd odwoławczy uchylił wyrok mimo braku formalnych przeszkód określonych w art. 454 k.p.k. do wydania wyroku zmieniającego oraz, czy jest konieczne przeprowadzenie w całości przewodu sądowego (art. 437 § 2 *in fine* k.p.k.).

W razie podniesienia w skardze zarzutu naruszenia art. 437 § 2 *in fine* k.p.k., na skarżącym się ciąży obowiązek wykazania braku konieczności przeprowadzenia w całości przewodu sądowego. Treść skargi świadczy o niewywiązaniu się z tej powinności. Ograniczyła się ona, jak wspomniano, do forsowania poglądu o trafności rozstrzygnięcia Sądu I instancji.

Z przytoczonych względów oddalono skargę.